appʰensum tenuit ⁊ uelud epilogo quodam miserabi
le carñ murmurmurant: ⁊ mulsos conuitt mlacmal. fideq;
pbacom decuit. qđ solum tenuit ge plurimis nec di
mist, Venq; pbat ille quod tam manifestum rei m
diciuum. neq; ocũ neq; numeiaarum neq; mundeau
mure alicuius potat obiectoe uacuare. ⁊ meuq; diuꝰ
nequid rebellet; ⁊ aq; qđ erat difficiliꝰ ulcionem per
pelsuꝰ. ẽ. qz defensionem ꝑ ꝑstare ñpotuit; lingua ca
nis dum lingit uulnuꝰ: sanat illud; Nec uꝰ eius ad
modum modiuꝰ esse fertur; ⁊ acuꝰ denq; lingꝫ uulne
ratorum solet esse salutꝫ intestinorum; ⁊ ꝓpa ei. ẽ. ut ad
uomitum suum reuꝛat ⁊ mq; comedat; ⁊ mq; fluuiũ
trꝰ natauerit carnem uel aliquid tale more teneꝰ: cũ
uiderit umbram: ol suum apit. atq; dum ꝑerat aliã
carnem sumere: ipam qm̃ tenet amittit. Unuꝰ figuram
in qlzdam reliz ꝓdicat uel hñt. qui semp admonendo
at ꝑterterendo que recta sunt insidiaꝰ diaboli ppellunt.
ne thesaurum dñi. ⁊ animal xp̃ianorum rapiendo ipeau
ferat; lingꝫ eius dum lingit uulnuꝰ curat; Qua pecto
uulnera cum confessione nudantur: sacerdotum co
rrectione mundant̃; ⁊ intestina quoq; hominꝰ curat lingꝫ
canis. qꝑ lecrta cordis sepe mundantur ope ⁊ sermone doc
toris; Os ducis ad modum uituꝰ canis dr. ẽ. quia q̃ꝑ. ẽ.
aliꝰ: sapiens ue studiꝰ mugilat. crapulamq; omnimo
dis uitare debet. nam in lasciuitate panis sodoma perit.
Nullo demum adiutꝫ tam cito possidet inimicꝰ hom
nem quã uoracꝫ gula. Quod canis ad uomitum redeat.
significat quoldam ꝑ peccam confessionem meaure ad
perpetꝛa facinora redire. Quod carnem in fluuiꝰ ꝓ
concupiscam umbram relinq̃t. significat stultos hoies

ꝓ ambitionem ignoce ꝛei. id sepe quod ꝑ iuriꝰ. ẽ. relinq̃re;
ñ sit: ut dum ñ ualent adipisci id quod cupiunt. pdẽ fruꝛ
uerunt id qđ reliquerunt; Ueꝛsu dicunt canes. quod ex
lupis ⁊ canibꝫ nascunt̃: cum mꝛes fere mulcent̃; Solent
nuptie femine canes nocte in limiꝰ alligare admitti ad
tigres bestias aquilas in siluis ⁊ nasci greges ex eis canes
acerrimi adeo fortes ut comple ruleones ꝑsternant; Quoci
ens cum peccatore multa faceꝛe. suum placet necessarium
esse ꝛectoꝛ. ut ꝛel spualis conductoꝛ quꝛatur; Qui
ꝛel spuales legatoꝛ cum ꝛege domꝰ spualibꝫ ad reconciliacio
nem sui coram facie conducant; Qui conductoꝛes ⁊ legato
cũ suis domꝰ spualibꝫ ita disponunt̃; Primus legatus. ẽ. cordis
ploratꝰ. secꝛs uera confessio. tꝛ uera penitencia, conducto
res eorum sunt; Amoꝛ dñi. bona uoluntas. ⁊ rectum opus;
Bona spualia sunt munditia corporis ⁊ anime. oratio pu
ra. boni operis pseueꝛantia. qui legati ⁊ conductoꝛes cum
spualibꝫ domꝰ sic coram iudice ꝓcedunt. Coram deo pie pe
dit ploratus cum amoꝛe dei ___ deinde munditiam cor
poris ⁊ animę, coram filio uera confessio cum uoluntа
te bona puram oionem deferens; Coram spu sco penitencia uera cum recto opeꝛe pseueꝛantiam boni operis po
tens. Sit corpus debilitato necessarie sumit potiones
ad sanandas illius infirmitates: ita anime peccatiq;:
necessaria. ẽ. potio. p quam sanet spuas eius corruptio; fit
autem potio anime ex. iiii. speciebꝫ. i. cordis ploratu. uera
confessione. penitencia uera. operatione recta, Que ita com
ponit. ẽ. ad sanandas illius infirmitates. qđ dum abeq
anima mungitur: ⁊ tam a suis infirmitatibꝫ sanatur;
Si lauata li sine honesto incluso ꝛetinꝫ ꝛet. q̃n ince
lesta curia ꝺ debet ꝑseuꝛari coram facie suo ꝑseuꝛauit.
Oportet ꝙ ꝺ homo qui ad regnum ⁊ inclutum cꝛ sui
cepit ita honeste ⁊ cõpetenꝛ incedat ut laudabiliꝛ coram angelis